

twee werelden

Huis tegen kanker

Ivan Wolffers is arts, wetenschapper en schrijver. Zijn ziekte, prostaatkanker, heeft zijn werk- en levenslust niet getemperd, wel zijn inzicht vergroot in de relatie tussen arts en patiënt: een wereld van verschil.

beeld: De Beeldredactie,
Erik van 't Woud

Paul Theroux houdt eens in de tien jaar een dagboek bij dat wordt gepubliceerd. Zo krijgt hij greep op de wereld die om hem heen verandert. Omdat ik hem een keer in Amsterdam ontmoette waar we een aangenaam gesprek voerden en dat precies in zo'n dagboekjaar gebeurde, vond ik mezelf later terug in een boek van hem. 'Alternatief arts Ivan Wolffers', zo hadden Nederlandse journalisten me voor hem beschreven en ik was pijnlijk getroffen dat ik zo ook in het boek stond. Ik weet niets over alternatieve geneeswijzen en heb ze nooit gebruikt voor behandeling van anderen en zeker niet voor mezelf.

Gedurende mijn carrière heb ik veel last gehad van mensen die mijn ideeën over gezondheidszorg en de medische wetenschap zo ergerlijk vonden dat ze me in een speciale categorie niet serieus te nemen mensen probeerden te plaatsen. Als je niet precies zo over alles denkt als zij, dan hoor je er niet bij en het adjectief 'alternatief' betekent in de medische wereld hetzelfde als 'afvallig'. Voor de zekerheid ging ik daarom het schrijven over alternatieve geneeswijzen meestal uit de weg. Wel heb ik me vaak verbaasd over de onverdraagzaamheid van artsen die zich tot een fundamentalistische variant van de wetenschappelijke geneeskunde hebben bekeerd en jagen op ketters en heksen om zichzelf zeker te voelen.

Dit moet ik even kwijt voor ik begin aan het verhaal over de 36-jarige Charles Ruma uit de Verenigde Staten, want ik ga nu doen wat ik

liever nooit deed. Ruma kreeg teelbalkanker en terwijl hij herstelde van de behandeling besloot hij iets te ondernemen in de strijd tegen kanker. Wij mensen met kanker denken dat als we iets tegen de kanker in het algemeen doen we ook

karmapunten in de strijd tegen het eigen gezwel verdienen. Hij begon het huis van de hoop te bouwen, waardoor de bewoner zou leven in een omgeving die het ontstaan van kanker niet bevordert.

Hij gebruikte geen geperst hout waarin meestal formaldehyde verwerkt is, werkte niet met die grote spuitbussen die voor alle kieren en gaten zo nuttig lijken, hij koos bewust de verf

voor het huis, bouwde een gym in een van de kamers, plaatste een ventilatiesysteem zoals in intensive-care units, legde een moestuin aan omdat er epidemiologisch verband is tussen het gebruik van voedsel rijk aan dierlijke vetten en bepaalde kankervormen, en kocht een stoomoven voor zijn groene huis. Hij had bij het bouwen advies gekregen van deskundigen van het ziekenhuis waar hij behandeld was, het Ohio State University Comprehensive Cancer Center. En nu komt het: Amerikanen gebruiken de term 'comprehensive' als zowel reguliere als alternatieve methoden worden aangeboden. Integrale geneeskunde is de in Nederland gebruikte term.

Voor de medische inquisitie moet het hele idee op een duivels plan lijken. Op zwakke onderzoeken gebaseerde onzin, want de basis voor de wetenschappelijke geneeskunde wordt nu eenmaal gevormd door een veelheid aan gesponsord onderzoek naar monocausale relaties, terwijl er gewoon te weinig bekend is over de manier waarop bij aandoeningen met een multicausaal karakter (en kanker is daar een van) ons interne milieu wordt uitgedaagd en opgerekt tot het onmogelijke. Toen het huis in juni van dit jaar af was heeft Ruma het verkocht en de winst aan andere de Lance Armstrong Foundation geschonken. Ik vind het geweldig dat iemand een droom probeert te verwezenlijken als alternatief voor de grauwe werkelijkheid van ongunstige biopsieën en tegenvallende bloeduitslagen. Gun die mensen toch hun alternatief en probeer het niet af te pakken door altijd zo nadrukkelijk 'kan lekker toch niet' te roepen. Ik hoop dat dit jaar voor Theroux een dagboekjaar is en dat hij Charles Ruma ontmoet.

***Voor de medische inquisitie
moet het hele idee
op een duivels plan lijken***

/columns